

A Béliér család (2014)

Az idén tízéves francia-belga koprodukció, *A Béliér család* egy kedves családi vígjáték, némi drámával meghintve, miközben hitelesen képes bemutatni egy hátrányos helyzetben lévő, siket család mindennapjait. A film főszereplője, Paula Béliér látszólag a tizenévesek átlagos életet éli, hiszen iskolába jár, ezt követően barátnőjével tölti az időt, és erősen érdeklődik a másik nem iránt is. Helyzete azonban merőben más kortársaiéhoz képest, mert családjában ő az egyetlen „halló” tag, így a farmgazdálkodással foglalkozó szüleinek jelentős segítséget képes nyújtani, ha az árut kell értékesíteni, új emberekkel kell felvenni a kapcsolatot vagy éppen a hivatalos ügyeket kell elintézni. A lassan nővé cseperedő Paula esetében azonban egyre inkább jelentkezik egy égető a kérdés: meddig számolhat a család lányuk állandó támogatásával, és mikor kell felismerniük, hogy több saját teret kell neki engedni, hogy kibontakozhasson és elinduljon a saját útján?

Bonyodalom akkor kerekedik, mikor Paula, eredetileg egy fiú miatt, énekkultációra kezd járni, amivel így a farm ügyeinek intézésére szánt időből kell lecsípnie. A motivációja azonban gyorsan megnő, mikor a meghallgatáson kiderül, páratlan tehetsége a torkában rejlik, mellyel esélye lehet bekerülni egy neves párizsi iskolába, hogy ott fejleszthesse tovább a hangját. Mit szól azonban ehhez egy olyan apa, anya és testvér, akik sosem tapasztalhatták meg Paula talentumát? El tudják fogadni, hogy a lány a saját útját járja, vagy kamaszos lázadásnak, dacnak vélik a szándékát? És végül ott a nagy kérdés: valóban elvárható egy fiától, hogy lemondjon egy kínálkozó lehetőségről, egy álomról pusztán azért, mert születésétől kezdve támogatnia kell a siketségük okán hátrányos helyzetben lévő családját?

Eric Lartigau alkotása ügyesen építkezve vezeti a nézőt a kezdő képkockáktól a bonyodalmon át a tetőpontig, majd a film végén egy váratlan megoldással még könnyeket is képes csalni a szemekbe.